

Mylima mano gimnazija!

Jau seniai norėjau Tau parašyti. Noriu kuo daugiau sužinoti apie Tave. Kaip laikaisi? Kokių problemų turi? Kas džiugina? Papasakok man!

Aš gyvenu gerai ir linksmai, mokausi beveik puikiai, dalyvauju olimpiadose, daug laiko praleidžiu ruošdama namų darbus – juk dešimtos klasės egzaminai jau ant nosies. Tiesą sakant, labai neišgyvenu, nes egzaminams man padeda ruoštis Tavo nuostabūs, profesionalūs mokytojai, mano nuomone, geriausi Klaipėdoje.

Labai gerai prisimenu tą Rugsėjo pirmąją, kai pirmą kartą labai nedrąsiai įėjau į Tavo gražų ir didelį pastatą. Nežinojau, kas manęs laukia čia, kaip viskas susiklostys. Turbūt jau supratai, kad viskas susiklostė puikiai: radau daug naujų draugų, gavau nemažai žinių, puikių pažymių ir įdomios patirties. Dabar jaučiuosi daug drąsiau, kaip pilnavertė Tavo, mieloji gimnazija, dalis. Labai didžiuojuosi, kad atėjau mokytis būtent čia. Dar, gimnazija, tu sustiprinai patriotizmo jausmą. Tavo istorija įrodė, kad net priespaudos, cenzūros ir okupacijos laikais buvo įmanoma išsaugoti savo lietuvišką vardą ir ugdyti patriotišką, kritiškai mąstančias ir kūrybingas asmenybes. Tavo pastangos įvertintos ir įamžintos.

Mieloji gimnazija, Tau sukako šimtas metų! Unikalus amžius, gražus skaičius. Nuoširdžiai Tave sveikinu! Linkiu Tau sėkmės, klestėjimo, naujų pasiekimų, profesionalių, šiuolaikiškų ir supratingų mokytojų bei talentingų, kūrybingų ir optimistiškų mokinių!

Laura Adomaitytė, 2b kl. gimnazistė

*****

Miela mano gimnazija,

jau dvejus metus esu tavo šeimos dalimi. Viena vertus, tai visai nedaug, o geriau pagalvojus – jau pusė nueito kelio, juk liko tik dveji metai. Per šiuos metus Tu man suteikei labai daug, tikriausiai žodžiais būtų sunku nusakyti. Kiekvieną dieną su Tavim augu, tobulėju, mokausi pažinti save ir mus supantį nenusipėjimą pasaulį. Žinoma, ne kiekviena diena tarsi sviestu patepta, bet kiekviena diena kupina patirties ir išbandymų.

Labiausiai vertinu ir esu dėkinga už čia sutiktus žmones, iš kurių daugelis tapo artimais draugais. Iš senosios mokyklos atsinešiau ne pačią geriausią patirtį, buvo daug žeminimų ir įskiepytų baimių. Galiu tik pasidžiaugti, kad dabar viskas kitaip. Kiekvieną dieną lipu laipteliais aukštyn ir tai darau ne viena! Man padeda nepailstantys mokytojai ir į parankę įsikibę mano klasės ištikimieji bendražygiai.

Esu jiems labai dėkinga. Mokytojų ištvermė ir besaikis noras išmokyti stebina vis labiau ir labiau. Man čia gera. Tuos dvejus metus, praleistus mokykloje, drįsčiau prilyginti geram veiksmo filmui, kuris vertas Oskaro.

Labai gaila, kad dėl pandemijos negalime patirti pilnaverčio gimnazijos gyvenimo, negalime vaikščioti laisvai tavo koridoriais, bendrauti su kitais mokiniais. Nors čia jau praleidom daug laiko, neturėjom galimybės su tavim susipažinti, vis prireikia pasiklausti, kur yra technologijų ar seselės kabinetas. Bet nereikia nukabinti nosies, reikia džiaugtis, kad šiandien nesėdim prie ekrano, o galime kartu būti klasėje, kelti rankas ir paėmę kreidos gabalėlį rašyti ant lentos. Labai gera mokykloje: nuo aštuonių ryto pasitinka tiek plačių šypsenų ir už kiekvieno kampo girdėti – labas rytas!

Be galo džiaugiuosi galėdama pasakyti, kad mokausi Klaipėdos Vytauto Didžiojo gimnazijoje, kurioje kasdien įgyju daug žinių, bendrauju su nepakartojamais draugais ir mokytojais. Noriu pasidžiaugti, kad valgykloje labai skanus maistas ir nuolat stebina pardavėja, kuri mikliais pirščiukais bėgioja per skaičiuokus. Mums tai tikrai neįkandama...

Gimnazija, ačiū Tau už Tavo meilę, rūpestį ir kad priimi mus tokius, kokie esame!

Tavo mokinė Darija, 2c kl. Gimnazistė

*****

Miela mano gimnazija,

nuo pat vaikystės, vaikščiodamas su tėčiu mieste, praeidavau pro tave. Vis pamenu, kaip tėtis didžiudamasis dalindavosi įspūdžiais, patirtais čia, gimnazijoje. Daug istorijų apie čia sutiktus draugus, daug linkmų išdaigų su klasės draugais ir mokytojais čia buvo patirta... Jis taip vaizdžiai ir nuotaikingai apie visa tai pasakodavo, kad man gimė svajonė čia mokytis.

Ir štai mano svajonė išsipildė. Pirmos dienos čia buvo gan neįaukios, tačiau tas džiaugsmas ir tėčio pasakojimai suteikė man drąsos. Tą dieną, kai pirmą kartą užsivilkau mokyklinę uniformą, aš pasijutau suaugusiu žmogumi ir tavo dalimi. Vaikščiodamas mokyklos koridoriais, prisiminiau keletą nuotraukų iš tėčio albumo ir tada pagalvoja: tie patys koridoriai, tos pačios sienos, tos pačios jaunų žmonių svajonės, viskas buvo taip pat, tik kitas laikas.

„Ir šviesa, ir tiesa mūs žingsnius telydi“. Kiekvieną rytą eidamas į mokyklą matau šiuos žodžius ir manau, kad šie žodžiai labai suteikia motyvacijos tiek man, tiek kiekvienam žmogui, praeinančiam pro šį pastatą. Ir iš tikrųjų šviesa – tai gimnazijoje sutikti draugai, geri ir linksmi mokytojai, kurie mane supranta, įkvepia

geriau mokytis. Tiesa – tai istoriniai įvykiai ir gimnazijos šimtmečio svarbiausi faktai.

Netikėtai supratau, kas buvo vakar, šiandien jau tapo istorija: mano, tavo ir visų dabartinių gimnazistų tiesa. Ir nežinau, ar man vienam, bet tikiu, kad šie žodžiai įstrigs mano galvoje ir aš juos prisiminsiu visą gyvenimą kaip ir tave, mano svajonių gimnazija.

Suprantu, kad visa tai yra laikina. Vieni gimnazistai ateina, kiti išeina, ir tikiu, kad ateis laikas, kai aš savo vaikams pasakosiu apie tave. Tik tai bus mano iškrėstos išdaigos, išgyvenimai su čia sutiktais draugais. Ir tikiuosi, kad šie pasakojimai įkvėps mano vaikus svajoti apie tave taip, kaip aš svajojau. Sveikinu tave su šimtmečiu ir tikiuosi, kad tavo istorija tęsis. Norėčiau, kad ir toliau būtum atvira siekiantiems šviesos ir tiesos. Visa tai yra istorija, ir aš labai džiaugiuosi, kad tapau šios istorijos dalimi.

Pagarbiai – Simonas Beresnevičius, 2d kl. Gimnazistas

*****

Miela mano mokykla!

Kaip laikaisi? Koks jausmas būti pačia seniausia Klaipėdos krašto mokykla?

Tau rašo mokinė Laura. Turbūt manęs nepažįsti, nes nemėgstu išsiskirti iš aplinkos. Suprasdama, kad esu viena iš daugelio, žinau, jog pažinti kiekvieną yra sunku, tad galiu šiek tiek papasakoti apie save. Daug sportuoju, tam reikia skirti gana daug laiko, dėl to kartais tenka praleisti pamokas. Tikiuosi, Tu nepyksti. Nepaisant to, aš vis tiek stengiuosi stropiai mokytis, siekti žinių bei rezultatų. Mokydamasi esu atsakinga, darbšti ir atkakli.

Kai buvau dar visai maža, ateidavau čia su savo močiute, viena iš buvusių Tavo mokytojų. Tu atrodei tokia įspūdinga, graži ir be galo didinga! Tėtis irgi pasakojo savo nuotykius ir įvykius gimnazijoje – jis čia mokėsi.

Iš pradžių buvo bangu, nejauku ir painu. Gaila, kad nespėjau per praeitus metus dar visiškai Tavęs pažinti, tačiau po truputį pradėdau suprasti, jog čia išties yra gera. Jauki aplinka, geranoriški, supratingi mokytojai. Palaipsniui pastebiu, kiek daug aš išmokau, kiek toli nuėjau - tikrai Tavo dėka.

Tau, mano mokykla, norėčiau palinkėti dar daug daug nuostabių metų ar netgi šimtmečių, užauginti ir išmokinti dar daug mokinių, nutiesti jiems kelią į gyvenimą.

Laura Fiodorovaitė, 2a kl. Gimnazistė

*****

Mano miela ir brangi gimnazija,

rašau Tau, norėdama padėkoti už tai, ką gavau ir dar gausiu. Noriu padėkoti už žinias, kurias man suteikei. Už pirmąsias gyvenimo patirtis: už pyktį, pagiežą, įsimylėjimą ar liūdesį. Visas šias emocijas patyriau mokykloje.

Man, kaip ir daugeliui mokinių, iš tiesų tapai antraisiais namais. (Kad ir kaip banaliai skambėtų ši frazė). Aš ir mes, čia besimokantys, galime teigti, kad esame apsupti nuostabiosios gimnazijos auros. Vytauto Didžiojo gimnazija padeda dirbti, kurti, mylėti, džiaugtis. O argi gali būti kitaip? Juk čia dirba, mokosi nuoširdūs, jautrūs, mylintys ir visada skubantys padėti ištikus bėdai žmonės. Šioje mokykloje padėti Lietuvos valstybingumo pamatai. Čia mokėsi daug įžymių žmonių.

Mus stiprina, įkvepia čia, mokykloje, tvyranti dvasia. Gražūs, šilti mokinių ir mokytojų bei visų darbuotojų santykiai. Labai gražiai Tave, gimnazija, prisimena ir buvę mokiniai...

Kiekvienas žmogus skirtingas, o gimnazija – nuostabi aplinka augti stiprioms, unikalioms bei pasitikinčiomis savimi asmenybėms. Čia brandinta ir iki šiol brandinama savita individualybė. Čia praleista begalė laiko, čia kažkada buvo gautas neigiamas pažymys, o gal ir ne vienas... Čia su draugais mokyklos koridoriais nė vieną kartą ėjai garsiai besijuokdamas (a). Čia ne kartą vėluodavai į pamoką, nes pramiegojai. Čia išlieka Tavo visi geri ir blogi, bet kartu ir nuostabūs prisiminimai. Nepaisant to, kokie skirtingi būtume mes, turbūt kiekvienas mokyklos narys puoselėja panašius jausmus gimnazijai. Mokykla suvienija mus į vieną stiprų kumštį. Nuostabu matyti klases, kurios vadovaujasi principu: „Vienas už visus ir visi už vieną.“ Visa tai yra mūsų gimnazijos dėka.

Ko galėčiau palinkėti aš Tau, mano gimnazija? Linkiu Jums visiems svajonių išsipildymo, visada eiti į priekį, nesižvalgyti atgal. Svarbiausia, kiekvieną žingsnį žengti su meile ir drąsa. Sveikinu Tave, gimnazija, su 100-uoju gimtadieniu!

Mantė Klimaitė, 2c kl. Gimnazistė

*****

Sveika, mano miela Gimnazija,

tau rašo mokinė iš 2c klasės. Čia jau praleidau savo dvejus nepakartojamus metus. Buvo daug iššūkių, kuriuos turėjau įveikti, laimės valandų ir kitų nuostabių akimirų. Stabteliu ir pagalvoju, kaip greitai bėga laikas. Atrodo, jog ką tik susipažinau su tavimi ir gyvenimu, kuris verda čia. Net nepajusim, kai ateis laikas išsiskirti. Norėtūsi sušukti: sustok, akimirka žavinga...

Turtas, kurį man davei, buvo draugai. Draugai mane gelbėja ne tik gyvenimiškose situacijose, bet ir mokslo labirintuose. Be jų gyvenimas būtų niūrus, tamsus, liūdnas, jausčiausi vieniša. Kartais draugai išaiškina nesuprantamą temą. Jie padeda likviduoti spragas, taip pat supranta ir užjaučia sunkiomis akimirkomis. Jei reikės, jie apgins, suteiks pagalbą. Kai pirmą kartą pamačiau savo klasės draugus, pamaniau, kad mes būsime tokie vieningi, kaip sakoma: „Vienas už visus ir visi už vieną.“ Mano spėjimas pasitvirtino. Draugai yra pati geriausia dovana, kurią tu galėjai man suteikti.

Tu atskleidei ir išugdei užslėptą mano asmenybę. Tokią, kokios aš pati net neįsivaizdavau. Išdrąsinai mane kalbėti prieš auditoriją, pasirodyti ir išreikšti save įvairiuose renginiuose. Pamenu, kai mane pakvietė šokti Mokytojų dienos proga. Maniau, kad man kojos nutirps, bet susikaupiau ir aš tai padariau. Buvau tokia laiminga, savimi patenkinta, mane visi apipylė pagyromis, gerais žodžiais. Jaučiausi taip, lyg pilve skraidytų drugeliai. Va, čia tai buvo patirtis! Norėjau padėkoti būtent tau už tai, kad mane mokai gyventi savarankiškai. Gimnazijoje aš kasdien tobulėju, yra daug pamokų, kurios man patinka. Tad džiaugiuosi, kad dar turiu laiko pabūti su tavim.

Būtent čia praplėčiau akiratį, įgijau žinių, sutikau nuostabių draugų. Visa tai – dalis mano gyvenimo. Noriu širdingai padėkoti ir šimtmečio proga palinkėti tiesiog būti savimi ir siekti savo svajonių, būk šauni mokykla, kurioje būtų gera mokytis visiems. Linkiu ir toliau sėkmingai eiti tobulėjimo keliu, atrasti, kurti ir dalintis...

Elinga Kovieraitė, 2c kl. gimnazistė

*****

Mylima mano gimnazija!

Kaip laikaisi? Ar džiaugiesi vėl matydama mokinius, sugrįžusius nuo kompiuterio ekranų? Ar nesunku vėl atlaikyti gausų žinių ištroškusių mokinių srautą? Ar toks krūvis nekelia Tau sunkumų? O gal teikia džiaugsmą?

Dar visai neseniai man teko su Tavimi susipažinti, o Tu jau mano antrieji namai. Pamenu, kaip prieš keletą mėnesių Tu man buvai tarsi neįmenamų labirintų karalystė, kupina nežinomybės, iššūkių ir nuotykių. O aš – smalsi ir žingeidi

naujokė. Be palydos negalėjau įveikti nė vieno Tavo labirinto, o dabar aš užsimerkusi galėčiau pasiekti bet kurį Tavo kampelį vedama širdies.

Pirmą kartą Tave lankydamą nežinojau, ko galiu tikėtis, nes Tu man atrodei kaip viena didelė paslaptis, tačiau tikėjausi geriausio. Manau, kai jau šią paslaptį įminiau, galiu drąsiai teigti, jog mano lūkesčiai pasitvirtino. Sutikau puikių mokytojų, kurie paliks pėdsaką savęs ieškojimo kelionėje, ir gausybę šaunių bendraamžių. Visi jie mane išmokė galybę neįkainojamų gyvenimo pamokų, kurias aš prisiminsiu dar labai ilgai.

Taigi, mieloji mano mokykla, linkiu Tau, jog nebetektų liūdėti, kai visi mokiniai sėdi pasislėpę už kompiuterių ekranų, pamiršę vienas kito šypsenas, kad jų juokas nuolat aidėtų Tavuose koridoriuose!

Meda Kvederytė, 2b kl. gimnazistė

*****

Mylima mano gimnazija!

Čia mokausi dvejus metus, o tu jau suki šimtąjį savo gyvenimo ratą. Rodos, dar visai neseniai pirmąkart nedrąsiai įžengiau pro Tavo dideles duris. Ėjau pirmąkart plačiais Tavo koridoriais ir žavėjausi Tavo galybe. Nors pirmus mokslo metus neturėjau daug laiko su Tavimi susipažinti, šiuos, antruosius, metus pradėdau pažinti Tave, Tavo istoriją, Tavo mokytojus, Tavo mokymosi atmosferą.

Šiais metais smagu matyti, kaip mokytojai puikiai sutaria su mokiniais, kaip bendradarbiauja, kaip Gimnazijos mokinių parlamentas pluša, kad sukurtų linksmą ir įdomią atmosferą, kaip valgyklos darbuotojos skaniai gamina ir praskaidrina dieną gera nuotaika, humoru. Smagu girdėti, kaip mokiniai koridoriuose juokiasi ir šmaikštuoja. Matydama visus šiuos dalykus, vis labiau suprantu, kad pasirinkau puikią gimnaziją ir kiekvieną kartą paklausta, kur mokausi, išdidžiai tariau Tavo vardą.

Gražaus šimtmečio proga linkiu, kad Tavo gyvenimo ratas nesustotų suktis ir pasiektų dar šimtą metų. Kad Tavo vaikai visada džiugintų Tave savo laimėjimais, kad jie užaugtų stipriomis, unikaliomis, laimingomis asmenybėmis ir kad joms niekada netrūktų motyvacijos garsinti Tavo vardą. Ačiū Tau už suteiktą galimybę būti drauge. Gyvuok ilgai!

Vytautė Žvirblytė, 2a kl. gimnazistė